

de
Gouden
Kandelaar

**EEN KANDELAAR
VAN LOUTER GOUD**

Deel 1

T. Austin-Sparks

Aflevering 61

EEN KANDELAAR VAN LOUTER GOUD

Deel 1

T. Austin-Sparks

ZIJN FUNCTIE

Schriftgedeelten: Exodus 25:31-40; 37:17. Zacharia 4:1-7.

“Gij zult een kandelaar van louter goud maken” (Ex. 25:31). Het gaat ons om de kandelaar van louter goud, maar ook om de woorden: “Gij zult maken ...” Wat God wil zien is een kandelaar van louter goud, maar er ligt een uitdaging voor ons om die te maken, hem voort te brengen, zodat hij werkelijk te zien is. We willen nu drie aspecten van die kandelaar nader gaan bezien: de functie, het wezen en de vorm.

De functie

De functie van een kandelaar is dat hij *licht* geeft. Het is geen ornament, geen mooi voorwerp om naar te kijken, geen mystiek symbool, fascinerend en intrigerend. Nee, hij moet licht geven! Daarvoor dient hij. Naar Gods gedachte en bedoeling begint en eindigt de functie daarmee. In het begin van het boek Openbaring, als de apostel het gezicht wil opschrijven, zegt hij: “En ik keerde mij om, ten einde de stem te zien die met mij sprak. En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandelaren, en te midden van de kandelaren iemand als eens mensen zoon” (Op. 1:12-13). En naarmate de Heer verder sprak tot en door Zijn dienstknecht, bleek het dat voor iedere gemeente alles draaide om dit ene punt: de functie van de kandelaar. Er worden vele dingen gezegd, maar het meest wezenlijke daarvan was wat Hij zei over het licht. De Heer sprak heel duidelijk dat het voortbestaan van de gemeenten alleen gerechtvaardigd was op grond van de functie van de kandelaar. “Ik zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen.” Wanneer? Zodra het slechts een kandelaar wordt, en geen lichtdrager; als het slechts een ding zonder betekenis is geworden; als het instrument bestaat zonder zijn functie. Als de situatie zó wordt, is het beter de kandelaar weg te nemen. De Heer zei dat Hij dat zou doen. De functie van de kandelaar – en de gemeente is geroepen een kandelaar te zijn – is dat hij licht geeft; dat is alles.

Waarachtig licht is een krachtige invloed

We willen nog enkele dingen over dit licht zeggen. In de eerste plaats oefent dit licht, waartoe Gods volk geschapen en geformeerd is, een krachtige invloed uit. Waarachtig licht heeft een uitwerking. Alles wat in strijd is met dat licht kan niet blijven bestaan, maar moet wijken. Dat is het bewijs dat het goddelijk licht is. We kennen allemaal iets van die invloed van licht. Wanneer we plotseling uit het duister in de volle zon komen, kunnen we het licht niet verdragen; we doen de handen voor de ogen, want het licht is te fel. Wanneer we licht laten schijnen op een donkere plaats, waar insecten of andere dieren zijn die tot de duisternis behoren en niet tot het licht, gaan ze er snel vandoor. Het licht heeft een uitwerking.

Ik bedoel dat het getuigenis van deze kandelaar niet bestaat uit het geven van allerlei informatie. Het is niet alleen maar een weergave van droge feiten. Het is niet alleen maar een zaak van leerstellingen en waarheden. O, hoe gemakkelijk ontardt datgene wat begon als een krachtig licht, na verloop van tijd in woorden, stromen woorden, en opvattingen – schriftuurlijk, geestelijk, in zekere zin goddelijke opvattingen – maar toch slechts opvattingen. We zakken zo gemakkelijk af tot dat niveau. Dan is de krachtige invloed verdwenen en wordt niet meer ervaren. Dit is een van de uitdagingen aan de zeven gemeenten in Openbaring. Ze hadden hun orthodoxe leer en geloof; ze waren bereid hun leven te geven voor de waarheid; ze haatten bepaalde dingen die niet goed waren; maar de uitwerking, de invloed van het licht was verdwenen. In zekere zin was het wel goed, maar er was geen krachtige werking van het licht meer. De omringende duisternis werd niet geprikkeld en uitgedaagd door het licht. Het koninkrijk van de boze machten werd zich niet bewust dat hier iets was waar het rekening mee moest houden. We weten het allemaal zo goed. Ja, maar dat is niet genoeg. Dat kan ons juist veroordelen.

Dit is niet bedoeld als een woord van veroordeling of kritiek, maar verklaart dit niet veel van Gods handelwijze met ons? Misschien hebben we onszelf wel eens beoordeeld vanuit het standpunt van onze leerstellingen en geloofswaarheden, en dan gezegd: “Ja, onze positie is zo precies naar Gods woord, het is zo schriftuurlijk.” Maar zijn we wel eens nagegaan wat de uitwerking van ons geloof is? Welke uitwerking heeft het? Licht, vanuit God bekeken, is niet zo maar kil licht, het heeft een krachtige uitwerking. Deze gemeenten in Klein-Azië werden niet onderzocht op wat ze geloofden of leerden, maar op de uitwerking van hun positie op het rijk der duisternis.

Het licht van Gods heiligheid

We willen nu een ogenblik stilstaan bij de vraag wat de kandelaar belicht. Wat is het dat in het licht gesteld moet worden? Hij laat niet alleen bepaalde dingen zien, maar hij toont ze zo, dat het een krachtige uitwerking heeft. Een van de dingen die de gouden kandelaar belicht is de eeuwige heiligheid van God, en wel zoals deze wordt geopenbaard in het midden der gemeente, in de persoon van de Zoon des mensen. We lezen in de beschrijving van de Zoon des mensen temidden van de kandelaren: “En zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw.” Als u het boek Daniël opslaat, vindt u dat deze beschrijving gegeven wordt van Degene die “De Oude van dagen” genoemd wordt: “... en zijn hoofdhaar blank als wol” (Dan. 7:9). Voor zover ik dit versta, symboliseren het hoofd en de haren als witte wol tijdloosheid, alle tijd samengevat, en volkomen heiligheid, volkomen reinheid. Als je beseft dat in het oordeel alles voor deze “Mensenzoon”, deze “Oude van dagen”, deze “Vader der eeuwigheid” gebracht wordt, begrijp je dat dit betekent dat alle dingen in de eerste plaats beoordeeld worden op grond van Zijn eeuwige heiligheid. De kandelaar brengt dit getuigenis aan het licht, met een geweldige uitwerking.

“Gij zult een kandelaar van louter goud maken.” Wat betekent dat? Het betekent dat daar waar God krijgt wat Hij begeert, heiligheid een krachtige invloed, een uitwerking heeft op onheiligheid. Het is onmogelijk dat daar nog iets onheiligs overblijft. Heiligheid is geen woord dat erg geliefd is; men is er bang voor. We kunnen hier nu niet op ingaan. Maar u kunt er zeker van zijn dat in zoverre die ogen als een vuurvlam iets zien wat niet in overeenstemming is met dat hoofd en haar, wit als witte wol, de kracht van dat getuigenis verzwakt wordt, verloren gaat, zodat er geen bestaansrecht voor die kandelaar meer overblijft.

Het is een ernstig woord, maar is het niet maar al te waar, dat het mogelijk is heel veel uitmuntende leerstellingen te hebben, waarheid, goddelijke ideeën, bijbelonderricht op een hoog peil, en dat er toch, tegelijkertijd, veel in het persoonlijke leven is dat niet heilig is, niet rein, dat het licht van Gods tegenwoordigheid niet kan verdragen.

Hier komt ónze verantwoordelijkheid naar voren. “Gij zult een kandelaar maken.” Er zijn dingen waarmee voor het aangezicht des Heren afgerekend moet worden, omdat ze niet heilig zijn. We hebben het nu over de uitwerking van ons getuigenis op de machten der duisternis, op de duisternis die ons omringt. Niet door ons onderricht, niet door onze waarheid, niet door onze ideeën, maar door de aanwezigheid van iets dat meer is dan woorden, zelfs veel meer dan bijbelse taal, namelijk een daadwerkelijke kracht. Dit is wat op ons hart

ligt, dat de krachten der duisternis op ieder vlak iets van onze aanwezigheid zullen merken. Dat is onmogelijk wanneer die machten der duisternis nog iets van duisternis in ons aantreffen, iets van hun eigen terrein. Hun kracht ligt in onheiligheid. Hun kracht is niet ambtelijk, maar ligt in hun natuur. Als ze iets van onheiligheid kunnen doen binnensluipen, hebben ze ons uitgeschakeld. Ze lachen om ons onderricht, ze bespotten dat wat wij ons getuigenis noemen. Het interesseert hen niets hoeveel diepere waarheid wij bezitten. Ze bevinden zich in een machtspositie vanwege de onheiligheid, en we leren uit de Schriften dat de onheiligheid van één leven in een gezamenlijk, corporatief getuigenis, voldoende is om de ontwikkeling van het geheel tegen te houden; één Achan kan heel Israël tot stilstand brengen en tot nederlaag. “Maak een kandelaar.” Ga ermee aan de gang! Dit is uw zaak en mijn zaak. Het licht van de eeuwige heiligheid van God is een geweldige kracht. O, dat het kwade dat binnenkomt weerstaan mag worden, dat men het niet zal tolereren! O, dat de mensen die verkeerd zijn toch mogen beseffen dat ze, willen ze hier blijven, bepaalde dingen in orde moeten maken, dingen die in het licht gekomen zijn, die we niet meer mogen tolereren, niet omdat iemand er iets van gezegd heeft, maar vanwege de aanwezigheid des Heren in heiligheid. Heiligheid is een geweldige kracht. Het licht van deze heiligheid moet schijnen, moet ervaren worden.

Het licht van de sterke liefde Gods

Vervolgens is het licht van de kandelaar het licht van de sterke liefde van God. Er staat ook geschreven van deze Mensenzoon, dat Hij aan de borsten omgord is met een gouden gordel. Opnieuw symboliek: een gordel spreekt van kracht, kracht tot handelen; de borsten van genegenheid, de zetel der liefde. Hij was aangegord met een machtige kracht van goddelijke liefde, temidden der kandelaren. Zo moet ook de kandelaar, het getuigenis, een uitwerking van dat licht zijn, van de sterkte van goddelijke liefde. Op dit punt moeten wij allen ons falen belijden en neervallen voor de Here. We hebben zoveel waarheid, zoveel onderricht, zoveel kennis, zoveel geestelijke informatie, maar wat zien de mensen in ons van de uitwerking van die liefde? Deze sterke liefde van God is een van die dingen die satan niet kan vatten. Hebt u misschien een verlangen naar vernieuwing op dit punt? Wat voor zin heeft het om door te gaan, wat voor zin heeft het een kandelaar te hebben? Er is geen plaats voor sierkandelaren. De functie rechtvaardigt de kandelaar, en dit is zijn rechtvaardiging: het licht van de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus, uitgedrukt in de sterke liefde van God, de aangording met goddelijke liefde.

Luister! “*Maak een kandelaar.*” Er is iets dat wij moeten doen. We hebben

gewacht op een stroom van liefde, op iets dat over ons zou komen. We hebben de Heer gevraagd ons te vullen met liefde. Dat is goed, maar er is ook een andere kant. Maak het! Doe er iets aan! Wij hebben ons aandeel in deze zaak van de sterke liefde Gods. Het zal een geweldige strijd worden – God alleen weet wat voor een strijd! – vanwege het belang en de waarde van zo'n getuigenis, vanwege de enorme uitwerking die dat zal hebben in het rijk der duisternis, het koninkrijk van de haat. Al die achterdocht en kritiek en twijfel, heel dat veelzijdige werk van de haat van satan, van de simpelste vormen (als je dat kunt zeggen) onder christenen, tot aan dat afschuwelijke toe dat we vandaag in de wereld vinden, satans werk van universele en afschuwelijke haat heeft als enig tegenwicht de sterke liefde Gods. Denk hier eens over na. We moeten hier iets aan doen, wij moeten de kandelaar maken. We kunnen die slechts maken door goddelijke genade, maar we zullen hem maken als we over deze dingen nadenken; we zullen hem maken als we deze dingen onder ogen zien en ons eigen hart onderzoeken voor de Here.

Het licht van de kracht van goddelijke gerechtigheid

Tenslotte is de kandelaar het licht van de kracht van goddelijke gerechtigheid. Er staat geschreven van de Mensenzoon temidden van de kandelaren, dat “zijn voeten waren gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt.” Koper is altijd een symbool van kracht, maar het is ook het symbool van gerechtigheid. En aangezien het Zijn voeten zijn die gelijk koperbrons zijn, spreekt dit van Zijn wandel, Zijn wegen, Zijn voetstappen in gerechtigheid, absolute gerechtigheid. Het spreekt van onze activiteiten, de rechtvaardige daden der heiligen, van onze wegen. Voor zover ik het kan zien in de Schriften staat gerechtigheid in de bijbel altijd tegenover de duistere werken van satan. Ongerechtigheid gaat in het Woord van God te allen tijde op de een of andere wijze samen met satan. Het allesomvattende doel van satan is God te beroven van Zijn rechten; en dat is ongerechtigheid in zijn wortel en aard: de rechten van iemand anders wegnemen. En hoewel dit wegnemen van rechten gebeurt tussen mensen onderling, gaat het in wezen om Gods rechten. Als u uw broeder van zijn rechten berooft, berooft u God. Gerechtigheid is dus het tegenovergestelde van ieder werk van satan waarin hij God berooft van wat Hem toekomt. Heel vaak moeten we dat wat wij onze rechten noemen opofferen, zodat de Heer de eer ontvangt. Maar al te vaak wanneer wij op onze rechten staan, gaat het om *onze* eer en *onze* rechtvaardiging, niet om die van de Heer. Soms moeten we datgene opgeven waarvan wij denken dat het onze rechten zijn, om de Heer de gelegenheid te geven zich te verheerlijken.

Als we deze zaak van ongerechtigheid tot de bodem toe uitspitten, komen we tot de conclusie dat het het zelfleven is in de plaats van de Heer. Denk daar eens over na. Neem een willekeurige daad van ongerechtigheid, spoor de bron op en u zult bemerken dat het elke keer het zelfleven is. En hier is deze Mensenzoon, die teruggekomen is van het kruis. Hij die dood geweest is en die leeft; Hij is temidden van de kandelaars. Hij is de belichaming van die volkomen “zelfloosheid”, die overeenkomt met volkomen gerechtigheid. Dat betekent dat God alles heeft, al Zijn rechten. Wat het ook kost, de Heer moet alles hebben. Het kostte de Zoon des mensen alles, opdat God Zijn rechten zou hebben. Hij zegt feitelijk tegen deze gemeenten: Zie naar mijn voeten! Daar zien we de uitwerking van een volkomen onzelfzuchtigheid, van volkomen *voor* God zijn, en dat is volkomen *van* God. “Maak een kandelaar van zuiver goud.”

Is dit een harde rede? Maar wat heeft het voor zin om onze samenkomsten te hebben, onze conferenties, onze bijbelstudies, onze literatuuruitgaven, als er geen licht is, licht dat iets uitwerkt? Er moet iets te zien zijn. “Ik keerde mij om teneinde de stem te *zien*.” De mensen horen dingen en draaien zich om om te zien. Wat zien ze? Een licht, en niet slechts onderricht? Een licht met een krachtige uitwerking? Moge de Here dat waar maken.

ZIJN KARAKTER EN VORM

Nadat we iets over de functie gezegd hebben, willen we nu iets van het wezen, het karakter van de kandelaar zien.

Geheel uit God

Het karakter van de kandelaar is, zoals er staat, “louter goud”. Telkens wanneer de kandelaar van het getuigenis in de bijbel ter sprake komt, wordt er uitdrukkelijk bij vermeld dat hij van goud is (Ex. 25, Zach. 4, Op. 1). We weten waarschijnlijk allemaal dat goud in het Woord van God het symbool is van dat wat uit God is. De kandelaar is uit God, de mens heeft er geen plaats. Dus het wezen van de kandelaar spreekt van God.

Het resultaat van lijden

Maar het is goud dat gelouterd is in het vuur. Ja, het is wel uit God, maar zodra het in verband gebracht wordt met ons, als het in verband met de gemeente gebruikt wordt, zien we deze extra factor: het goud is het resultaat van de vuurgloed der beproeving; dat wat uit God is, wordt geboren uit lijden en moeite.

In het lijden van Christus onderscheiden we twee aspecten: Zijn verzoenend lijden, dat uniek is, en het lijden dat te maken heeft met de voorbereiding tot heerlijkheid, waarbij de grond voor satans macht wordt vernietigd. Wat dit laatste betreft is het duidelijk dat de satan over de Here Jezus geen macht had; Hij was zonder zonde. Maar tegelijkertijd nam Hij de plaats van de mens in en werd beproefd om te zien of Hij die van Godswege geschonken verantwoordelijkheid van de vrije wil ten behoeve van zichzelf zou aanwenden, los van God. Niet dat Hij een verkeerde wil had, maar in wiens dienst ging Hij die wil stellen? Hij werd beproefd en verzocht in het vuur van enorme vijandschap, in alle vormen van lijden. En in elk lijden ging het om één ding: zou Hij iets anders dan Gods wil kiezen, waardoor Hij aan Zijn lijden kon ontkomen, zodat Hij het

veel gemakkelijker zou krijgen? In zulk lijden komen wij ook, en Hij werd in alle dingen verzocht zoals wij, maar zonder te zondigen. Die verzoeken lagen echter op hetzelfde vlak als de onze. In het vuur van de beproeving hoefde Hij alleen maar Zijn wil over te geven aan satan in plaats van aan de Vader, om van alles af te zijn.

Op dit punt komt het getuigenis naar voren. Een getuigenis dat niet meer uit slechts woorden, waarheden en leringen bestaat. Het wordt realiteit, kracht, invloed, tenminste als het tot stand komt door lijden heen. Ik wil graag dat we dit scherp zien. Het kan ons enorm helpen. De Here heeft ons geroepen Hem te dienen en de meerderheid der christenen interpreteert dit dienen in termen van uiterlijke activiteiten, zoals de verkondiging van het evangelie aan de ongerechten, of bijbels onderricht geven, of wat dan ook. Al deze dingen maken deel uit van Zijn roeping en we mogen zeker onze verantwoordelijkheid op deze punten niet over het hoofd zien. Maar hoe ernstig we de Heer ook dienen op al deze terreinen, toch is het lijden voor ons nodig. Misschien denkt u dat als u maar bezig bent met Gods werk, als u gaat waar Hij u zendt en doet wat Hij u opdraagt, als u open bent voor Zijn leiding, enzovoort, de Heer het u wel gemakkelijk zal maken: geen hindernissen, geen tegenslagen, geen ziekte. Maar zo is het nooit geweest en zo zal het ook bij u niet zijn.

Lijden noodzakelijk voor een levend getuigenis

We kunnen het Nieuwe Testament van drie kanten bekijken. In de eerste plaats vanuit het standpunt van de grote dienaren des Heren, die zo'n geweldige verantwoordelijkheid hadden. Zij waren de pioniers, zij legden de fundamente van het evangelie voor deze hele bedeling. Wat een werk hebben zij verricht. De Here wilde toch dat het evangelie in Azië en Europa en overal verkondigd zou worden? Hij wilde toch dat er gemeenten ontstonden? Ja, dat staat vast. Zie hoe volkomen overgegeven deze mannen waren, ze lieten niets toe wat Hem aanstoot zou kunnen geven. Ze goten hun leven uit voor God. Toch spreken ze over satan die hen belet (1 Thes. 2:18) en over dodelijk ziek zijn. "Epaphroditus ... is ziek geweest, de dood nabij, maar God heeft zich over hem ontfemd, en niet alleen over hem, maar ook over mij, opdat ik niet droefheid op droefheid zou hebben" (Fil. 2:26 en 27). Gods dienaren werden in de gevangenis geworpen en op het ziekbed, en ze hadden alle mogelijke tegenslag. Het leek erop dat wat God wilde op alle mogelijke manieren verhinderd, beperkt en gefrustreerd werd. Is dat niet met elkaar in tegenspraak? Er moet ergens iets fout zijn. Nee! Deze mannen ontkwamen niet aan het lijden. Het was nodig.

Dan is er het tweede standpunt, dat van de individuele gemeenten. Van bij-

na alle gemeenten die in het Nieuwe Testament genoemd worden, wordt er wel iets gezegd over het lijden dat ze moesten doorstaan. Wat een lijden kenden die gemeenten! Toch was het volkomen in overeenstemming met Gods voornemen. Ze waren daar in de wil van God, ze stonden daar voor God, vrijmoedig, maar Hij beschermde hen niet. Hij zei niet tegen satan: “Raak Mijn gezalfden niet aan.” Ze leden, en de apostelen zeiden hen dat het lijden moest komen, het was onvermijdelijk.

Dan is er nog een derde standpunt, dat van de universele gemeente. Wat een geschiedenis! Dit geheiligde, dit kostbare, deze parel van grote waarde, de vrouw van het Lam, wat een geschiedenis van lijden, ja, van lijden tot de dood! Denk aan de martelaren onder Nero. Duizenden werden aan stukken gescheurd door de wilde dieren. Wat een geschiedenis! De Here kwam niet tussenbeide door een engel om hen te redden; ze moesten er doorheen.

De Here wil niet zozeer een werk als wel een getuigenis

Wat betekent dit allemaal? Het betekent dat het de Heer in de eerste plaats gaat om een getuigenis, niet om een werk. Dat moeten we heel duidelijk gaan zien. Als we dingen gaan zien in het licht van “een werk”, komt er veel verwarring. Mensen geven hun baan op om in “het werk des Heren” te gaan. Maar het gaat de Heer niet in de eerste plaats om het werk. Ik zeg niet dat u geen werk hoeft te doen voor de Heer, maar dat is niet waar het de Heer om begonnen is. Het gaat Hem om een getuigenis, een licht, een levende vlam. Zoals gezegd is het getuigenis meer dan een systeem van waarheid en onderricht. Wees niet te snel met het spreken over allerlei termen, ideeën en waarheden. “Heb je deze waarheid al gezien?” “Heb je die waarheid al gehoord?” Maar zie er veeleer op toe dat er zichtbaar leven van u uitgaat, voordat u iets zegt. Dan zullen de mensen zien dat u iets hebt voordat u spreekt. “U heb iets wat ik nodig heb.” Dat is het getuigenis. Zoiets wordt slechts geboren uit lijden.

“Aan u is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden” (Fil. 1:29). Dit is u *verleend*! Het wordt gegeven; het is een gave, om voor Hem te lijden. Zo komt het getuigenis tot stand. Als u mocht denken dat u veel bevrediging en vreugde zult vinden door in het werk des Heren te gaan, dat “in het werk des Heren” te zijn u eindelijk zal geven waar u zo naar hebt verlangd dan zult u ongetwijfeld gedesillustioneerd raken. U zult ontdekken dat het waarschijnlijk veel gemakkelijker zou zijn geweest om te blijven waar u was, dan te zijn in het werk des Heren.

Bovendien wil ik opmerken dat hier, op het punt waar het lijden begint, de dienst pas echt effectief wordt. Het is een vaste wet sinds de zondeval van

Adam, dat elk beetje vruchtbaarheid van de aarde, van een mensenleven, de uitkomst is van barensweeën, het resultaat van de vuurgloed der beproeving. Vrucht voor God op het geestelijk vlak, werkelijke kracht van het getuigenis, wordt geboren uit lijden en worsteling. Hier verkrijgt de Heer meer dan onze activiteiten. Hij krijgt iets dat niet zomaar in woorden kan worden uitgedrukt en wat niet in uiterlijke activiteiten wordt gevonden. Jesaja 53 spreekt van “moeitevol lijden”, letterlijker: “de arbeid zijner ziel” (S.V.). Dat behaagt God. Daarin is iets voor Hem.

Datgene waaraan de heilige Geest zich verbindt

Aan dit getuigenis, dat tot stand gekomen is in het vuur, verbindt de heilige Geest zich. In Zacharia 4 geeft de profeet een beschrijving van wat hij had gezien: de kandelaar geheel van goud, de olijfbomen en de olie die uitvloeit van de olijfbomen naar de kandelaar, waardoor de vlam blijft branden. Merk op wat hij daarna zegt: “Dit is het woord des HEREN ... : niet door kracht, noch door geweld, maar door mijn Geest.” Waaraan verbindt de heilige Geest zich? Laten we ons eerst afvragen wat we eigenlijk kunnen doen zonder de heilige Geest. Wat is de zin van iets buiten Hem om? Iedere christen zal ermee instemmen dat we het beter kunnen opgeven, tenzij de heilige Geest met ons is. We zijn volslagen afhankelijk van Hem; zonder Hem is er niets. Hoe belangrijk is daarom deze vraag: wat is het, waaraan de Geest zich verbindt? Het antwoord luidt: aan een kandelaar zoals deze; aan iets dat geboren is uit het vuur, uit de oven; aan iets dat met hamerslagen geplet en gesmeed is. Ja, met hamerslagen, maar niet van Gods hand. Vergis u niet op dit punt! Gods hand slaat u niet. Dat beweert satan wel, maar ondertussen doet hij het zelf. Er is slechts één bijbelgedeelte waarin we lezen dat God Zijn kind slaat, en dat is Jesaja 53, en de geslagene is Zijn eigen Zoon. We lezen: “Wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte.” Maar dat heeft te maken met het werk van de verzoening. God slaat u en mij niet op die wijze. Dr. Pierson illustreerde het als volgt. Hij was naar de smidse geweest en had de smid en zijn knecht aan het werk gezien. Het ijzer, zo uit het vuur, lag op het aambeeld, nog witgloeiend. De smid zelf had een kleine hamer, maar zijn knecht had een heel grote moker. De smid raakte maar amper het ijzer aan met zijn hamer en dan gaf de knecht een geweldige klap op diezelfde plaats. De smid gaf weer een tikje op een andere plaats, en daar kwam opnieuw de grote hamer met een zware slag. Een jongetje stond erbij te kijken en zei: “Wat gek! Waarom heeft de smid zo’n klein hamertje?” Dr. Pierson zei: “Beste jongen, hij wijst alleen maar de plaats aan waar de klap gegeven moet worden, en hij laat de ander de klap geven.”

Dr. Pierson zegt dat het dikwijls zo is. De Heer ziet iets dat aangepakt, recht gemaakt moet worden. Hij geeft slechts de plaats aan en de duivel doet de rest. Zo laat de Heer de duivel Zijn werk doen, om de heiligen te volmaken. Het schijnt in principe waar te zijn. Laat de vijand u niet wijs maken dat het de Heer is die u al die slagen toebrengt. Het is de duivel die het doet en de Heer laat hem gaan en gebruikt hem. Het feit is dat God een gesmeed werk verlangt, dat is een geslagen werkstuk. Het komt ten eerste tot stand door het vuur en daarna ook door menige slag. Zo krijgt God iets meer in ons leven, of andersom, zo wordt er iets uit de weg genomen in ons leven. Wie niet deze weg is gegaan, is slechts een kandelaar zonder vlam, een ornament. Er zijn veel mooie ornamentale kandelaren, maar daar heb je niets aan. De heilige Geest verbindt zich aan dat wat door het vuur gegaan is.

De vorm van de kandelaar – verscheidenheid in eenheid

We willen nu naar ons derde punt kijken: de *vorm* van de kandelaar. We vinden de volledige beschrijving daarvan in Exodus 25. Samengevat komt het hier op neer: de vorm is samengesteld, meervoudig, gezamenlijk (Engels: corporate). Het is een verscheidenheid gevat in een eenheid. Er zijn zes armen aan de centrale schacht. In Openbaring is het beeld enigszins anders, maar het principe blijft gelijk. Daar lezen we van zeven gouden kandelaren, maar er is Iemand als eens mensen zoon temidden daarvan, die ze alle in Zijn hand heeft. Hij maakt ze één door Zijn eigen Persoon. Het is de eenheid van de ene goddelijke Mens, en toch meervoudig; velen, maar Eén. Mijn gedachte is dat God Zijn getuigenis verkrijgt in volheid, niet in onafhankelijke opzichzelfstaande individuen of groepen, maar in iets dat tot een eenheid gesmeed is door Zijn vuur. O, als God daadwerkelijk Zijn kinderen door lijden heen aan elkaar smeedt, ontstaat er iets wat zeer kostbaar is voor Hem. Als we samen door het vuur zijn gegaan, als we door de jaren heen samen door lijden en verdriet gaan, en God heeft ons daardoor één kunnen maken – niet de eenheid van een uiterlijke ordening, een uiterlijke overeenkomst – en in het lijden heeft de satan ons niet kunnen verwarren en verdelen, dan is er iets tot stand gekomen wat zeer kostbaar is. U weet misschien dat satan altijd probeert ons in het lijden te verdelen. Als u in lijden komt is uw eerste neiging uzelf af te zonderen, of iemand anders de schuld te geven. Dat is het werk van satan. Wanneer God twee of meer mensen in Zijn vuurgloed brengt, is het Zijn bedoeling ons te bevrijden van die persoonlijke elementen die ons van elkaar verwijderd houden, ons verdelen en die scheiding brengen en ons tegen elkaar opzetten, en ons dan samen te brengen. Als u nooit samen door lijden heen gegaan bent weet u niet wat ware eenheid

is. Zij die samen door het leven zijn gegaan in beproeving en tegenslag, komen tot een rijpheid die zeer kostbaar is.

Eenheid door lijden

Zo'n eenheid is er tussen het Lam en de bruid, en behoort er ook te zijn tussen de leden van Zijn lichaam onderling. Deze kan alleen tot stand komen door lijden heen. Daarom staat God toe dat een gemeente lijdt. Een gemeente gaat samen door een beproeving heen; ze komt eruit tevoorschijn als een innerlijke eenheid, die iets van God tot uitdrukking brengt. Dit kun je niet uitleggen, behalve vanuit Gods standpunt. Het is iets dat zeer kostbaar is voor God. Daarom is het zo veelbetekenend dat het eerste dat over de Zoon des mensen gezegd wordt wanneer Hij wordt voorgesteld temidden van de gouden kandelaren, is dat Hij bekleed is met een tot de voeten reikend gewaad. Voordat de details genoemd worden zie je het geheel, een gewaad van hoofd tot voeten, dat al Zijn leden omhult, dat Hem compleet maakt, één Persoon, de Zoon des mensen.

Hij komt tot de gemeenten, en de eerste gemeente is die van Efeze. Hij gaat daar spreken over de eerste liefde. Denk eens aan de geweldige vuurgloed waar deze gemeente doorheen was gegaan! Daardoor was er blijkbaar een heerlijke liefde ontstaan binnen die gemeente. Nu komt Hij, bekleed met Zijn alles omhullend gewaad, naar Efeze toe en zegt: "Er is hier wat gebeurd, er is hier iets mis gegaan, de eerste liefde is verzaakt." De eenheid was voortgekomen uit Zijn dood, Zijn kruis. In de kracht van Zijn opstanding had Hij alles overwonnen wat tegen eenheid is. Alle verdeeldheid, elke scheuring heeft Hij vernietigd in Zijn dood. Hij komt tevoorschijn, bekleed met één gewaad dat alles bedekt. Nu ziet Hij daar iets dat zo'n tegenstelling is met het werk van Zijn kruis: verdeeldheid, verlies van de eerste liefde. Hoe nodig is het dat we werkelijk het kruis verstaan in deze zin, dat we het lijden kennen dat ons verlost van het zelfleven, dat afrekent met alles wat verdeelt. Uit dat diepe lijden komen we in een eenheid, door het vuur voortgebracht. Zo wordt het hart van de Heer bevredigd.

Ik wil u niet ontmoedigen of terneerdrukken, maar het is iets dat we onder ogen moeten zien. Het gaat mij om een effectief getuigenis dat een krachtige uitwerking heeft, een geestelijke invloed. Geen woorden, geen onderricht, geen uiterlijke vorm, maar de vlam, de kracht van het licht des levens en dat is oneindig veel meer dan woorden. Hier gaat het hart van God naar uit, en daarom behandelt Hij ons zoals Hij dat doet. Wij moeten van onze kant ons hart hierop zetten. Het helpt ons de bedoeling van ons lijden te verstaan. De Heer trouwt het ons toe. Het is onlosmakelijk verbonden met het wezenlijke waar

ons hart naar uitgaat. Als ik inderdaad iets begrepen heb van het christenleven en de wegen van God, dan gaat het altijd op deze wijze. Ik heb zo dikwijls gezien dat wanneer mensen de Here vroegen om meer kracht, meer leven, meer zegen, meer geestelijke rijkdommen, en dat werkelijk meenden, het dan niet lang duurde of men kwam in grote beproevingen. Zo beantwoordde de Here hun gebed. Ze hadden er niet om gevraagd. Naar alle waarschijnlijkheid hadden ze nergens om gevraagd als ze geweten hadden wat Gods antwoord zou zijn. Zo doet de Here het, naar het geheimenis van Zijn wegen.

O, dat we mogen zien dat de Here iets van werkelijke waarde in ons leven verlangt! Iets wat zo kostbaar is in Zijn ogen beschermt Hij niet tegen tegenspoed. Integendeel, juist wat zo kostbaar is voor Hem acht Hij waardig om in Zijn louterend vuur gebracht te worden.

ZIJN GETUIGENIS

Exodus 25:31-40; Zacharia 4:1-7

We willen in het kort iets zeggen over deze twee schriftplaatsen, waarin we iets lezen over de gouden kandelaar. In Exodus zien we het begin; de Heer richt Zijn getuigenis op, voor de eerste keer. In Zacharia gaat het zoals in alle profetische bediening om herstel, daar het getuigenis min of meer verloren is gegaan. De gouden kandelaar is Gods oorspronkelijke en volledige gedachte. Wanneer de volheid van Zijn gedachte verlies geleden heeft temidden van Zijn volk en temidden van de volkeren, moet er herstel volgen. De Heer grijpt altijd terug naar het oorspronkelijke, naar de basis. Dat wil Hij terugbrengen. Hij is er nooit mee tevreden door te gaan met iets minder dan die oorspronkelijk geopenbaarde gedachte van Hem. Door de jaren heen hebben wij beseft dat de Heer Zijn hand op ons gelegd had in verband met deze gedachte van herstel. Zo is deze bediening ontstaan, om op praktische wijze te laten zien wat Gods gedachte is betreffende een getuigenis hier op aarde. Zo bepaalde de Heer ons vanaf het begin bij deze “kandelaar van louter goud”.

In een vorig hoofdstuk hebben we gesproken over de vorm van deze kandelaar, en daar willen we toch nog iets meer over zeggen. De Heer wil ons altijd leiden naar de plaats waar Hij begint, dat is Christus. Het eerste en allesbeheersende aspect van het getuigenis van onze Here Jezus is de volheid van Christus.

Hoe Christus is

a) Geheel van God

We hebben reeds gezegd dat het feit dat de kandelaar van louter goud was, betekent dat het iets voorstelt dat louter van God is. Hierin zien we Christus. Hij was en is volkomen van God, louter van God, volheid, de volheid Gods.

Er zijn twee belangrijke getallen in deze kandelaar, namelijk drie en zeven, de getallen van goddelijke volheid en geestelijke volheid. Er zijn drie armen

aan weerskanten van de schacht en samen met de schacht zijn het er zeven. Dat is de volheid Gods en de volheid van alles wat geestelijk is. Dat is een sleutel tot het leven van onze Here Jezus. Hij was hier in de dagen van Zijn vlees als Gods kandelaar onder de mensen. In Hem werd openbaar wat het betekent geheel van God te zijn. U weet dat in de beschrijving van de kandelaar staat, dat hij door zijn eigen licht verlicht werd: "... en men zal het licht laten vallen naar de voorkant" (Ex. 25:37). De kandelaar scheen op andere dingen, ja, maar ook op zichzelf. Hij moest in zijn eigen licht staan; en de Here Jezus heeft verschillende malen iets gezegd wat daarmee overeenkomt. Het getuigenis kon in Hem gezien worden, het getuigenis getuigde van Hem. Hij kon voortdurend wandelen in het licht van God. Het getuigenis was waar in Hem, omdat in Hem alles van God was, zoals dat uit talloze bijzonderheden bleek. Bestudeer Zijn innerlijk en uiterlijk leven en merk op hoe alles van God was, hoe Hij voortdurend al het andere afwees dat uit Hemzelf of voor Hemzelf kon zijn, alles wat uit een andere bron voortkwam. Alles in Hem was van God, door en door.

Wat is het getuigenis van Jezus? Laten wij toch loskomen van de verkeerde gedachte dat het een bepaald systeem van onderricht zou zijn. Nee, het getuigenis van Jezus, dat hier behoort te zijn, dat God in Zijn huis wil zien, temidden van Zijn volk, temidden van de volkeren door middel van Zijn volk, dat is allereerst iets dat geheel en al losstaat van elke interesse, overweging en ambitie buiten God. Niemand moet ooit iets kunnen toeschrijven aan het werk van de mens. Men moet zeggen: "Dit is van God, dit is geheel van God, dit is de Heer."

Zoals we reeds gezegd hebben wordt dit goud door het vuur voortgebracht. O, wat een werk brengt het vuur tot stand om elke vermenging, elke onzuiverheid uit te zuiveren, zodat tenslotte gezegd kan worden: "Dit is geheel van God, hier is niets meer van de mens in, de enige verklaring hiervoor is de Here." Ik ben er zeker van dat u in het licht van zo'n uitspraak de betekenis van de wegen Gods kunt zien. Wat is Hij aan het doen? Hij zoekt een getuigenis voort te brengen waarin de kracht, de wijsheid, zelfs de volharding om door te gaan van God komt, en niet van de mens. Alles uit God, ja, dat is de volheid van Christus.

Wat voor ideeën hebben wij toch over de volheid van Christus! "O, dat wij Zijn volheid hadden", roepen we. Maar dat is onmogelijk tenzij er een volkomen leegheid is. Als Hij alles zal vervullen, moet al het andere weg. Als er nog iets anders overblijft, kan Christus onmogelijk alles zijn in allen. De volheid van Christus vereist een volle plaats. Maar de volheid van Christus is iets waar je in moet binnengaan, iets wat ervaren dient te worden. Wat een volheid! "Neem de wereld, geef mij Jezus", zingen we. Is dat alleen maar een lied, een

sentiment? Of meen je dat werkelijk? We zullen op dat punt getoetst worden of we nog iets buiten Hem willen. Wij kennen ons eigen hart niet. Maar één ding staat vast: het ware getuigenis is geheel van God. Zo was het bij de Here Jezus.

b) Allesomvattend; voldoening voor hemel en aarde

Het volgende dat we over de volheid van Christus willen opmerken is dat deze allesomvattend is, want Hij omvat zowel de hemel als de aarde. In Exodus vinden we de kandelaar in het Heilige van de tabernakel. Het Heilige is de plaats tussen de voorhof en het Heilige der Heiligen, tussen aarde en hemel. Het is de verbinding van de aarde met de hemel. De persoon van de Here Jezus verenigt hen. Hij staat als de Zoon des mensen tussen de hemel en de aarde in, en verenigt ze in Zichzelf. Volheid, hemels en aards, wordt in Hem gevonden.

Hij is niet geheel van deze aarde, van deze wereld. Hij staat er los van; en toch rust Zijn hand erop. Hij staat daar waar al de volkeren hun volheid vinden. De wereld kan in de Here Jezus het antwoord op ieder probleem vinden. Er is geen volk, geen stam, geen natie in deze hele schepping, of hij kan het antwoord op zijn nood, zijn ware nood, in Hem vinden. Hij staat buiten de tijd, Hij is boven de tijd verheven. Hij is evengoed voor de twintigste eeuw als voor de eerste. Alle omstandigheden van alle tijden komen samen in Hem.

Maar aan de andere kant vindt ook de hemel in Hem voldoening, want al de hemelse volheid wordt in Hem gevonden. De hemel had ademloos toegekeken toen de Here Jezus op aarde was. In zekere zin hing het bestaan van de hemel immers af van de afloop. De hemel was in grote ernst geïnteresseerd in het drama van het kruis, ja, in het drama van Zijn gehele aardse leven. De hemel keek toe, het ging hun aan. Maar nu is de gehele hemel voldaan om Hem. Ja, God Zelf heeft Zijn voldoening in Hem.

De Here Jezus is daar tussen hemel en aarde, en voorziet in alle noden. Hoe allesomvattend is het getuigenis van Jezus!

We vinden de kandelaar ook genoemd in het boek Openbaring, en daar zien we de bevestiging van wat ik zojuist heb gezegd. Als u twee tekeningen van de kandelaar zou maken, één naar Exodus en één naar Openbaring, zou u de eerste plaatsen in het Heilige van de tabernakel. Maar waar zou u de andere plaatsen? U zou een kaart nodig hebben van het hele gebied dat toen bekend stond als Asia, en dan zou u een kandelaar neerzetten in Efeze en een in Smyrna, en nog een in Thyatira, en een in Pergamum, enzovoort. En toch zou u zien dat één Mens dat hele gebied bestreek; de kandelaren komen als het ware samen in die ene Mens. Het is Christus' getuigenis onder de volkeren. Het is nu niet meer op één plaats geconcentreerd, in het Heilige, het is nu onder de volkeren. Eerst zagen we de kandelaar in het Heilige – alles is in Hem. Maar

als we Hem zien temidden van de zeven kandelaren onder de volkeren, dan is Hij in alles: een beeld van Gods uiteindelijke bedoeling dat de volheid die in Hem is overal zal zijn, in de volkeren, in de gehele schepping. Paulus zegt: “De ganse schepping zucht in al haar delen en is in barensnood”, wachtend op de verlossing (Rom. 8:19-22). De schepping zucht. Waarom? Het verlangt naar iets dat het niet heeft. Als we pijn hebben, zuchten we omdat we vrij van pijn willen zijn. We zuchten als er iets verkeerd gaat; we willen dat het goed gaat. De schepping zucht omdat ze iets noodzakelijks mist. Wat heeft ze nodig? Christus, dat is alles. Hij is het antwoord op de nood van de ganse schepping. Christus in alle naties, dat is de uiteindelijke visie. Christus die alles omvat, dat is het getuigenis. Alle nood van hemel, aarde, mens en schepping vindt zijn antwoord in de Here Jezus. Wat een uitdaging voor ons. Is dat het getuigenis waar we over spreken?

Christus: meer dan een leer

Wat bedoelen we met het getuigenis? Is het Christus in Zijn volheid, die we op die wijze kennen? U zegt misschien: “Natuurlijk, het gaat toch om Christus in het christendom. Daar zijn we het toch allen over eens? Alleen Christus heeft het antwoord op iedere nood.” Ja, dat is allemaal waar wat u zegt, maar zijn het vaak niet slechts woorden, rechtzinnige terminologie? Hoeveel is er in het christendom buiten Christus? O ja, we willen best belijden dat Christus alles is, maar we kennen ons eigen hart niet. De Heer hoeft maar Zijn vinger te leggen bij iets wat ons heel dierbaar is, en de strijd barst los. Dan is het niet zo gemakkelijk om te zeggen: “Christus betekent meer voor mij dan dat.” Het is geen dogmatisch punt, het is heel praktisch en persoonlijk. En niet alleen persoonlijk: er is zoveel in het christendom wat niet van Christus is, wat buiten Hem om gaat. Alleen het vuur van God kan ontdekken wat er buiten Christus om in ons persoonlijk leven en in het christendom nog aanwezig is. Kijk naar het christendom zoals wij het vandaag in deze wereld kennen! Moeten we helaas niet toegeven dat er veel is dat christendom genoemd wordt, maar dat niet van Christus is? Er is zoveel toegevoegd. Er wordt geen scheiding gemaakt tussen het zuivere goud en zijn onzuiverheden. Het is een zuiver gouden getuigenis, gesmeed in het vuur, waar God naar verlangt. Slechts Zijn ogen zien wat door het vuur moet gaan. Er is een verschil tussen het algemeen, zogenaamd christelijk getuigenis aangaande de Here Jezus, en het werkelijke, geestelijke getuigenis, zeer veel verschil. Ik weet niet of we in dit leven ooit zover zullen komen dat alles zo volkomen Christus is, dat er niets anders meer is. Maar God werkt hier wel naartoe. Alles van God, alles geestelijk, niets

vleselijk, alles hemels, niets aards. Wat we voor ogen hebben is niet een beweging, een zending, een werk, een secte, een “gemeenschap” als groep, iets hier op aarde. Het is iets dat achter de mensen ligt die er uitdrukking aan geven, iets wat je moeilijk aan kunt wijzen, maar dat wel zeer wezenlijk is. Deze kandelaar is meer dan een voorwerp, hij is geestelijk en hemels van aard. Met andere woorden, je ziet het voorwerp niet, je ziet de Heer. U bent niet onder de indruk van het ding, van de organisatie, het groepje mensen of de plaats of iets dergelijks, u ontmoet alleen de Heer. “De Here is daar.” Dat is het getuigenis van Jezus. Begeert u dat niet voor uzelf persoonlijk? Als de mensen van ons konden zeggen dat de tegenwoordigheid van de Heer bij ons ervaren werd, dat er iets van de geur van Christus geroken werd toen ze ons ontmoetten, is dat niet het allergrootste dat ze konden zeggen? Is dat niet het antwoord op de diepste verlangens van ons hart? Als door ons samenkomen als kinderen Gods, mensen die in aanraking met ons komen gaan zeggen: “Het zijn niet de mensen, niet wat ze zeggen, niet hun leer, maar op de een of andere wijze ontmoet je daar de Heer Zelf”, is dat niet het grootste dat er gezegd kan worden? Wil de Heer dit kunnen doen, dan is het noodzakelijk dat het vuur een diepgaand werk doet. Dat is de kandelaar van louter goud. Het is de Here Jezus. De Heer geve ons genade om ons hart erop te zetten dat het zo zal zijn, dat onze aanwezigheid hier Zijn aanwezigheid betekent.

Wordt vervolgd